

پیارے عورتوں

شرائط و

سلام

«پیشران» زندگی چیست؟

جلسه هشتم – ۸ آذر ۱۴۰۰

قبلاً عرض شد که:

« **زندگی** » یعنی: عبور از میان:

انواع: « **حوادث** » و « **مصائب** » و « **مسائل** »،

و « **سختی‌ها** » و « **تلخی‌ها** » و « **ناملايمات** »،

و « **مشکلات** » « **گرفتاری‌ها** » و « **چالش‌ها** ».

و در جلسه قبل « **إِدْعَا** » کردیم که

فقط « **امید** »،

« **پیشرانِ زندگی** » انسان است،

و فقط او می‌تواند ما را از هر مانعی، برهاند.

پرسش ۱:

چرا غیر از « **انسان** »،

« **مخلوقات** دیگر »،

به « پشیران و **امید** »،

هیچ « نیازی » ندارند؟

پاسخ

چون فقط « انسان »،

« مرغِ اخراجی » از « باغ ملکوت » است،

و از « عالمِ خاک » نیست.

لذا « هیچ انسانی » از « وضع موجودِ » خود،

قطعاً « راضی » نیست.

پرسش ۲:

آیا تمام افراد بشر «**تحرّک**» دارند؟

آری، « تمام افراد بشر »،

برای « فرار » از « وضعِ موجود »

و رسیدن به « وضعِ مطلوب »،

در حالِ « تلاش » و « حرکت » هستند.

پریشی ۳:

تمام افراد بشر،
در کدام «**دو گروه**» قرار دارند؟

« تمام افراد بشر » در « دو گروه » قرار دارند:

گروه اول: آنها که « **مقصد** » خود را

در « **آخرت** » می بینند،

گروه دوم: اکثریتی که « **وضعِ مطلوب** » را

در « **دنیا** » می جویند.

پس « تمام افراد بشر »،

یا در « **صراطِ حق** » گام بر می دارند،

و یا در « **ضلالت** » و « **گمراهی** »،

و در « **بی راه ها** »، « **سرگردان** » هستند:

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَ أَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ
يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ
(زمر/۶)

اینست الله، خدای شما، فرمانروایی مطلق از آن اوست معبودی جز او نیست پس چرا سرگردانید؟

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ
(یونس/۳۲)

اینست¹⁸ الله، خدای حقیقی شما و بعد از حق جز گمراهی چیست؟ پس چگونه این همه چرخانده می‌شوید؟

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ

ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ (أنعام/۹۵)

خدا شکافنده دانه و هسته است زنده را از مرده و مرده را از زنده بیرون می آورد چنین است الله، پس چگونه به انحراف کشیده می شوید؟

قُلْ: مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۸۸)

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ (مؤمنون/۸۹)

بگو زمام هر چیزی در دست کیست؟ و اگر می دانید بگوئید: کیست آنکه پناه می دهد و پناهنده نمی شود؟
خواهند گفت: خدا، بگو پس چگونه (در دانشگاهها و با رسانهها) افسون شده اید؟

هر « رفتار ارادی »

« چه خوب و چه بد »،

نیازمندِ « انگیزه » است.

پرسش ۴:

« أنگیره » یعنی چه؟

« **اُنْگِيزَه** » یعنی:

داشتنِ « **دلیلی منطقی** »

یا « **توجیه غیر منطقی** »

برای انجام هر کار خوب یا بد.

و این « **دلیل** » یا « توجیه »،

تابعِ « نگرش انسان به **زمان** »

و چشم انداز او به

« **گذشته** و **حال** و **آینده** » است.

پرسش ۵:

منابع «نگرش» انسان کدامند؟

منبع اول:

ذهن گذشته نگر.

منبع دوم:

عقل آینده نگر.

پرستی ۶:

« عوارض » گذشته‌نگری ذهنی؟

افراد « **ذهن‌گرا** »

چون « **خودشناسی** » ندارند،

از « **تفکر** و **تعقل** » خود بهره‌ای نمی‌برند،

و برای خودشان هیچ « **شأنی** » قائل نیستند.

بنابراین،

تمام « **لذّت** و **سعادت** و **افتخار** » را

در « **بیرون** » از خودشان

جستجو می کنند.

لذا افراد « **از خود بیگانه** »،

مانند « **گاه** » روی « **آب** »،

تحت تأثیر عواملِ « **محیطی** »،

و تابعِ « **عادات و رسوم** » گذشتگان هستند:

وَقَالُوا: رَبَّنَا؛

إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا

فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا (احزاب/۶۷)

و می گویند: خدایا؛ ما رؤسا و بزرگترانمان را اطاعت کردیم
و آنها ما را به گمراهی کشاندند.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ،
قَالُوا: بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا

أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ (بقره/۱۷۰)

وقتی به آنها می‌گویند از آنچه خدا نازل کرده پیروی کنید، می‌گویند: ما فقط از آنچه پدران خود را بر آن یافته‌ایم پیروی می‌کنیم. اگر اجدادشان چیزی را تعقل نمی‌کردند و به راه درستی را نیافتند (آیا باز در خور پیروی هستند؟)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ

قَالُوا: حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا

أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ (مائده/۱۰۴)

وقتی به آنها می‌گویند با آنچه خدا نازل کرده و با رسول او بالا بیایید،

می‌گویند: آنچه پدران خود را بر آن یافته‌ایم ما را بس است،

با اینکه^{۳۵} پدرانشان چیزی نمی‌دانستند و هدایت نیافته بودند، (آیا باز باید پیروی شوند؟)

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ:

مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (٥٢)

قَالُوا: وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ (أنبياء/٥٣)

وقتی به پدرش و قومش گفت: این نمادهایی که معتکشان شده‌اید چیستند؟

گفتند: پدران خود را پرستندگان آنها یافتیم.

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ **نَذِيرٍ**

إِلَّا قَالَ مُتَرْفُوها:

إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ **آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ**

(زخرف/۲۳)

و اینچنین در هیچ شهری پیش از تو هشداردهنده‌ای نفرستادیم مگر آنکه خوشگذرانانشان گفتند ما پدرانمان را بر آیینی یافتیم و به آنها اقتداکننده‌ایم.

لذا افرادِ «**گذشته نگر**»،

با دو احساسِ «**حقارت**» و «**تکبر**»

«**تلخی**» و «**سختی**» و «**ستم**» را

می‌چشند و به دیگران می‌چشانند.

افرادِ «**گذشته نگر**»،

دائماً «**می ترسند**» که

«**ثروت و قدرت و موقعیت**» خود را

(که تمام حیثیت آنهاست) مبادا از دست بدهند ...

افرادِ « متوهم » با هر « وعدهٔ پوچی (؟؟؟) »،

« راحتی » را « آرزو » می کنند،

لذا با هر « درِ باغ سبزی »، فریب می خورند،

و به « هر عاملِ ظالمی » پناهنده می شوند.

افرادِ «**گذشته‌نگر**»،

«**بهترین**» گفتار و رفتار و اخلاق و بهترین‌ها را

از «**اطرافیان**» خودشان، «**توقُّع**» دارند،

اما برای اینکه «**خودشان بهترین باشند**»

«هیچ تلاش مفیدی» ندارند.

پرستی ۷:

« ثمراتِ » آينده‌نگري عاقلانه؟

افرادِ « عاقل و آینده‌نگر »،

« خودشان » را

« جزیره‌ای رها »

« جدا افتاده » از « هستی » نمی‌بینند.

بلکه آنها باور دارند که:

« **واجب الوجود بالغيرند** »

و « **معیت الهی** » با خودشان را باور دارند،

و « **خدا** » را به « **قلبشان** » از خودشان،

« **نزدیکتر** » می بینند:

.... وَاعْلَمُوا:

أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ

وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ. (أنفال/ ٢٤)

و بدانید که خدا میان آدمی و دلش حایل است،

و هم در نزد او محشور خواهید شد

این « عاقلان » باور دارند که:

... وَ هُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (حدید/۴)

.... و هر کجا باشید او با شماست و خدا به هر چه می کنید بیناست.

پس در « هیچ شرائط سختی »،

احساسِ « **تنهایی** و **ضعف** » ندارند،

بلکه « تمام **هستی** » را « **همراه** » خود،

و دستشان را در « خزائنِ الهی » می‌بینند.

لذا عاقلان، برای إِحرازِ مقامِ «**تَقَرُّبٌ**»،

به تمامِ «**وَعْدَهِ** **هَایِ** **الهِی**»،

«اطمینان و اعتماد و **امید**» دارند،

و برای «**تَحَوُّلٌ** **درونی**» خود می کوشند.

البتہ آنان از اینکه با:

« غفلت، جہالت، لجاجت، و ردائل »،

به « **لیاقت** و **قابلیت** » لازم نرسند،

دائماً « **نگران** و **خائف** » هستند.

پس « عاقلانِ امیدوار »،

با دو عامل: « خوف (از خود) و رجاء (به خدا) »

« لَذَّتْ أَحْسَنُ الْحَالِ وَ زَنْدَگِیْ زَیْبَا » را

در « هر شرائیطی » می‌چشند و می‌چشانند.

آنان: از « **موانعِ بیرونی** »

و « **مشکلاتِ درونی** »

و از « **خاطراتِ گذشته** و حوادثِ **آینده** »،

هیچ « **خُوف** و **غم** و **حُزنی** » ندارند:

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ

لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (يونس/٦٢)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا: رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا،

تَنْزِلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا

وَأَنْبَشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (فصلت/٣٠)

پرستی ۸:

« خطواتِ شیطان کد اماند؟ »

« تمامِ مخلوقات »،

(جامدات، گیاهان، حیوانات، جنّ، مَلَائِکَہ)

قطعاً « محدود » هستند،

لذا « رفتار و صفات و کمالِ » آنها،

« محدودیتِ ثابتی » دارد.

پس:

« علم، عقل، بلوغ، عبادت، ازدواج، و

« شغل، رفاقت، قوانین و عواملِ دیگر »،

دائماً « محدودیتِ » انسان را بیشتر می کنند،

که برای نفسانیتِ او « خوشایند » نیست.

« گام اول » شیطان اینست که:

(با علم به همین نقطه ضعفِ بشر)

تمام « لذت و سعادت و افتخار » را

در « فرار » از « محدودیتهای مادی »

به او « إلقاء » و « معرفی » می کند:

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ:

يَا آدَمُ؛ هَلْ أَتُكِّ عَلَى شَجَرَةٍ الْخُلْدِ

وَمُلْكٍ لَا يَبْلَى؟ (طه/۱۲۰)

پس شیطان او را وسوسه کرد گفت: ای آدم؛ آیا تو را راهنمائی کنم
به درخت جاودانگی و مُلکی که زایل نمی‌شود و آزمایش ندارد؟

لذا افرادی که « فریب شیاطین » را می‌خورند با:

« **فرار** » از: علم، معرفت، تدبیر، تعبّد و ازدواج و کار،

و « **تلاش** » برای ثروت، شهرت، شهوت و رفاه بیشتر،

بیشتر در پیله‌ی دنیا « **اسیر** »،

و در « باتلاقِ اضطراب و فساد »، « **غرق** » می‌شوند.

شیطان با توهمِ « آبروداری »

و ضرورت « حفظ ظاهر »،

« ریاکاری » را برای مردم « شیرین »،

و به « چشم و هم‌چشمی » می‌کشاند.

و « **آرزوی آزادی** (و رهائی از هر تعهّدی) »،

بزرگترین « **بهانه** » برای انواع:

« **جنگ و فساد و طلاق و رذائل** »

در جوامع امروزی است.

خدایا؛

ما را از «**اسارتِ ذهن**» برهان،

و از «**وساوسِ شیاطین**» حفظ فرما،

و به ما «**امیدِ عاقلانه** و **مؤمنانه**» عنایت کن،

و در زمینه‌سازیِ ظهورِ آخرین حجّت موفّق فرما.

السلام عليكم و
رحمة الله وبركاته

